

eksplicit gives hjemmel til, at skatteministeren kan gribe ind over for »transfer-pricing«.

Herudover har været rejst spørgsmål til, om selskaber kunne registreres og betale skat uden for Danmark. Hertil skal bemærkes, at indtægter ved indvinding af kulbrinter fra den danske del af Nordsøen er skattepligtige i Danmark, derfor skal såvel overskudsdeling, selskabsskat og kulbrinteskatt betales i Danmark. Der er således ikke mulighed for, at selskaberne lader sig beskatte uden for Danmark af indtægterne. Beskatning er et nationalt anliggende i henhold til EU-traktaten.

Endelig er det værd at bemærke, at det er den skattefaglige vurdering, hvilket bl.a. fremgik fra ekspertside under Folketingshøringen d. 9. december, at opstår der »huller« i lovgivningen, vil det være inden for selskabsskatten, og lukning af disse vil være en generel ændring, som ikke giver ret til kompensation.

6. EU

I EU's koncessionsdirektiv har Danmark i artikel 13 en undtagelse fra den udbudspligt, der ellers gælder for tildeling af licenser. Undtagelsen omfatter de arealer, som A.P. Møller – Mærsk har eneret til frem til 2012 i henhold til den eksisterende bevilling.

Danmark skal selv sagt overholde de øvrige bestemmelser i licensdirektivet, herunder at A.P. Møller – Mærsk og deres partnere i DUC ikke skal behandles mere fordelagtigt end andre. Endvidere gælder EU's almindelige regler om statsstøtte.

På den baggrund vil regeringen grundigt orientere Europa-Kommissionen om den nye aftale med tilhørende kompensationsaftale, og herunder redegøre for, at aftalen er i overensstemmelse med EU's regler.

Fra Konkurrencekommissær Monti's kabinet vurderes der umiddelbart ikke at være grundlag for at rejse spørgsmål vedrørende statsstøtte.

7. Voldgift

Det er helt almindeligt i kommercielle aftaleforhold, at parterne enes om, at uenighed om aftalens indhold afgøres ved voldgift. Generelle regler herom kan man finde i voldgiftsloven. I lighed hermed fremgår det af den eksisterende bevilling, at nogle spørgsmål afgøres ved vold-

gift. Det ligger på linje hermed, at uenighed om kompensationsaftalen henhører under voldgift.

Voldgiftsnævnet består af to voldgiftsmænd, én udpeget af hver aftalepart. De to udnævnte voldgiftsmænd udpeger i fællesskab en formand for voldgiftsnævnet. Hvis de ikke kan blive enige, udpeger Højesterets præsident voldgiftsrettens formand blandt Højesterets dommere.

En kendelse afsagt af voldgiftsretten i en sag om uenighed om f.eks. kompensationsaftalen er bindende for aftalens parter og kan fuldbyrdes på samme måde som domme efter reglerne i retsplejeloven. Domstolene kan dog i enkelte tilfælde prøve, om en voldgiftskendelse er ugyldig, f.eks. fordi kendelsen strider imod ufravigelige retsgrundsætninger.

8. Juridisk/tekniske muligheder for ændringer

Aftalen fastslår – i lighed med den gældende bevilling – at spørgsmål og problemer, som måtte opstå i forbindelse med bevillingen, gøres til genstand for forhandling mellem parterne. Det vil sige, at staten såvel som A.P. Møller – Mærsk har mulighed for at tage spørgsmål op til drøftelse, herunder ændrede forudsætninger.

Statens almindelige beskatningsret gælder fortsat. Hvis et fremtidigt Folketing – f.eks. i en situation med væsentlig højere oliepriser – skulle ønske at stramme beskatningen i Nordsøen med sigte på at forøge statens andel af værdierne, foreligger der i princippet forskellige juridisk/tekniske muligheder herfor. Dette vil kunne give anledning til kompensation, idet en skærpe af beskatningen vil ligge ud over det der ligger i aftalen, og må ske under hensyn til, at A.P. Møller – Mærsk med aftalen har givet staten en nettofordel.

Juridisk/teknisk er der mulighed for skærpe kulbrintebeskatningen samtidig med at der ydes kompensation. Hvorvidt det vil være en økonomisk fordel for staten vil afhænge af den fremtidige situation. Forestiller man sig for eksempel, at oliepriserne med virkning fra 2008 stiger til det dobbelte og staten ønsker en større andel af overskuddet, vil en mulighed være, at staten mod at betale kompensation kunne hæve kulbrintebeskatningen til f.eks. 90 pct. Det vil give en marginalskat på 83 pct. og en øget statslig andel af overskuddet. I den tænkte situation vil staten opnå et merprovenu på knap 10 mia. kr. mere